

عنوان فارسی مقاله :

تغییر سبک و ظاهر سازه و سیر تکامل حوزه در زاگرس مرکزی

(ناحیه ایزه و دزفول)، ایران

عنوان انگلیسی مقاله :

Variation of structural style and basin evolution in the central Zagros

(Izeh zone and Dezful Embayment), Iran

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد.

برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی

مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

6. نتیجه گیری

6. Conclusion

This study of the southeastern part of the Dezful and Izeh zones in the Zagros mountain range clearly demonstrates the relationship between structural geometry and the lithological composition of the formations involved in the folding. The Palaeozoic to mid-Tertiary strata cannot be regrouped as a single tectonic 'unit' everywhere in the Zagros as has been suggested by previous workers (ColmanSadd, 1978; O'Brien, 1950). In addition to the basal decollement level located within Lower Palaeozoic and present throughout the study area, Triassic evaporites, Albian shales and Eocene marls acted as local intermediate decollement levels. They divide the sedimentary series into separate structural-stratigraphic units that have accommodated shortening differently. As a consequence, the surface configuration of some folds does not always reflect subsurface structural conditions, and so modern seismic acquisition and processing are necessary to image deep structures and reduce the uncertainties regarding the various assumptions.

Footwall synclines, high angle thrust faults, limb rotation and reduction in anticlinal wavelength during fold evolution are the specific characters of folds in the central Zagros. They can be interpreted as a transition in deformation behavior from detachment folding to progressive fault propagation, as it has been proposed for 'faulted detachment folds' by Mitra (2002b). Intermediate decollement levels with high competency contrasts with the surrounding series influenced fold and fault geometry by favoring triangle shear zones and Fish tail structures (Harrison & Bally, 1988; Letouzey et al., 1995) or fold accommodation faults (Mitra, 2002a).

مطالعه حاضر از بخش جنوب شرقی دزفول و ایزه در رشته کوه‌های زاگرس، در مورد رابطه بین شکل هندسی سازه و ترکیب لیتولوژیکی سازندهای درگیر در چین خوردگی توضیح می‌دهد. چینه‌های پالئوزوئیک تا اواخر دوران سوم را مجدداً نمی‌توان به صورت یک واحد تکتونیک در جاهای مختلف زاگرس طبقه بندی نمود. علاوه بر سطح دکولمان پایه واقع در پالئوزوئیک پائین و در سرتاسر منطقه مطالعه، سنگ‌های رسوبی تریاسه، سنگ‌های رسی البیان و مارل‌های ایوسن به عنوان سطوح دکولمان واسطه محلی عمل می‌کنند. آنها سری‌ها یا مجموعه‌های رسوبی را به واحدهای چینه‌شناسی-سازه‌ای مجزا تقسیم می‌کنند که به گونه‌ای متفاوت با کوتاه‌شدگی سازگاری حاصل کرده‌اند. در نتیجه، پیکره بندی سطحی برخی از چین‌ها، همیشه بازتابی از شرایط سازه‌ای زیر سطحی نیست و به همین خاطر برای تصویر برداری درست از سازه‌های عمیق و کاهش ابهامات مربوط به فرضیات مختلف به اکتساب و پردازش زلزله‌ای مدرن نیاز می‌باشد. ناودیس‌های دامنه، گسل‌های رانشی با زاویه بالا، چرخش عضو و کاهش طول موج طاق‌دیزی در طول تکامل چین، از جمله مشخصه‌های خاص چین‌ها در زاگرس مرکزی می‌باشند. آنها را می‌توان به شکل انتقال و گذر در رفتار دگردیسی از چین خوردگی گسسته به انتشار گسل پیشرونده توصیف نمود که در بخش چین‌های گسسته گسل دار توسط میترا پیشنهاد شده است. سطوح دکولمان میانی با کنتراست‌های بالا با مجموعه‌های اطراف یا موافقت با نواحی برشی مثلثی و سازه‌های دم‌ماهی یا گسل‌های همراه چین، بر شکل هندسی چین و گسل تاثیر گذاشت. معماری حوزه‌های رسوبی در ناحیه مورد مطالعه متأثر از روندهای عربی شمال به جنوب عمیق قبلاً موجود بود.

توجه!

این فایل تنها قسمتی از ترجمه می‌باشد.

برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

همچنین برای مشاهده سایر مقالات این رشته [اینجا](#) کلیک نمایید.